

[Munch-Petersen.]

yde Tilskuddet som en Hjælp til Betaling af Skatterne og til Førsteprioriteterne, og samtidig ydet denne Krisehjælp efter et saadant System, at den faktisk for en meget stor Del kom de største Landbrugere til gode, medens efter vor Mening de, som skulde have været hjulpet i denne Krisesituation, var de Smaabrugere, som hver Dag trues med at skulle vandre fra Hus og Hjem, og som der jo ogsaa stadig er Eksempler paa under Krisesituationen tvinges bort fra deres Ejendomme.

Det samme gælder Hjælpen til de arbejdsløse, som ogsaa kun var en Hjælp paa den Maade, at man flyttede Pengene fra den ene Del af Statsapparatet til den anden, men samtidig formindskede Satserne for Arbejdsløshedsstøttelse. Og vi kan tage de andre Kriseforlig, Kriseforliget i Juni, som igen var et firkantet Forlig, som igen gennemførtes, ikke efter Socialdemokratiets oprindelige Program, men efter den Linie, som har været det konservative Folkepartis Program, med indirekte Skatter, som alle de store borgerlige Partier herinde stemte for, indirekte Skatter, som betød en ny Udplyndring af den forbrugende Befolkning. Vi kan tage Toldloven fra Oktober. Umiddelbart før man gik ud i denne Valgkamp, hvor man paastod, at der var saa stor Uenighed mellem de borgerlige Broderpartier indbyrdes, at man absolut maatte udskrive et Folketingsvalg, havde man jo gennemført en ny Toldlov, som betød en Forhøjelse af Toldsatserne med 10 pCt. og store Toldsatser paa forskellige Varer og dermed nye Byrder væltet over paa den arbejdende Befolkning.

Alt dette er gennemført ved Kriseforlig, med Enhedsfront af de borgerlige Partier, som er repræsenterede her i Folketinget og i Landstinget. Det er ikke os, der har gennemført dette Samarbejde, og det er dog et Nummer for demagogisk, at man nu forsøger paa at sige, at det er os, der samarbejder med disse reaktionære Partier, som har Flertallet i Landstinget.

Og hvad saa man i Lørdags ved Valutalovens Gennemførelse i Udvalget og i Gaar ved dens endelige Vedtagelse? Da saa man det samme, at man meget let kom til Enighed om de smaa Stridsspørgsmaal, som man havde haft sig imellem om disse Ting, som man ganske vist havde snakket meget om under Valgkampen, men som ikke betød nogen afgørende Meningsforskel mellem de Partier, som alle staar paa det borgerlige Samfunds Grund, som alle er enige om, at det gælder om at løse det borgerlige Sam-

funds Kriseproblemer paa den Maade, at nye Byrder kastes over paa den store Befolknings Skuldre. Og her har vi nu igen hørt disse Toner fra den sidste ærede Taler, som igen talte om Tilpasning, om Reduktion af Lønninger som Middel ud af Krisen, som om den nuværende Krise ikke netop var en Krise paa Grund af manglende Forbrugsevne, manglende Købeevne hos den store Befolkning, som ikke har Raad til at købe de Varer, som bugner i Overflod paa Lagrene, saaledes at en Tilpasning ved Besparelser og ved Reduktion af Lønninger og Understøttelser dog maatte virke lige i den modsatte Retning.

Hvad angaar Statsministerens Omtale af vor Optræden herinde som værende af en anden Art end den, vi har vist ved andre Lejligheder, saa passer det ikke. Vor Optræden er stadig den, at vi hævder de Livsinteresser, som er den danske Arbejderklassens, og det var ogsaa de Interesser, vi hævdede paa det Møde i „Stjerne-kroen“, som Statsministeren omtalte, hvor Statsministeren var saa uheldig at komme i Mindretal i en Arbejderforsamling indenfor sin egen Storkreds. Paa Grund af det Mistillidsvotum, som Statsministeren fik ved den Lejlighed, er dette Møde jo senere blevet udnyttet til en kraftig Agitation mod den saakaldte kommunistiske Mødeterror. At der maaske ved den Lejlighed ogsaa var nogle til Stede fra Sundholm, nedsætter i hvert Tilfælde ikke de tilstedeværende i vore Øjne, selv om det altsaa gør det i Statsministerens.

Saa forsøger man at hævde, at vort Program er Gadespektakler. Men disse Spektakler er jo hver Gang kun fremkaldt, naar Politiet har overfaldet Arbejdernes Demonstrationer. De borgerlige Blade maa naturligvis kalde det Spektakler, paa samme Maade som de maatte kalde Begivenhederne i Fælledparken i Maj 1872, da Dragonerne overfaldt Arbejdernes Majmøde, Spektakler. Naar Arbejdernes Demonstrationer overfaldes af Regeringens Politi, ja, saa bliver det slaet op som kommunistiske Spektakler.

Hvis der kan nævnes et eneste Eksempel paa, at der er forefaldet Uroligheder ved disse Arbejdernes Demonstrationer under det kommunistiske Partis Førerskab, Arbejdsløshedsbevægelsesdemonstrationer o. s. v., hvor man har faaet Lov at gennemføre disse Demonstrationer uden Forstyrrelse fra Regeringens Politis Side, vil jeg bede om at faa det fremført — jeg kender i hvert Tilfælde ingen saadanne Tilfælde. Men selvfølgelig, naar disse Demonstrationer